

ROZWAŻANIE BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO - Apel Jasnogórski

Jasna Góra, 13 sierpnia 2017 r.

1. Maryjo, Matko naszego Pana Jezusa Chrystusa, Jasnogórska Pani, Królowo Polski i Matko Zawierzenia. My, pielgrzymi z różnych diecezji, ubogaceni trudem wielu dni wędrowania z Włocławka, Sosnowca, Radomia i Kielc, w ten niedzielny sierpniowy wieczór przychodzimy przed Twoje pełne miłości matczyne oblicze, aby w nim jak w najpiękniejszym zwierciadle zobaczyć siebie i zapytać, na ile obecny jest w nas obraz Twojego Syna Jezusa Chrystusa.

Twoja obecność na Jasnej Górze w Częstochowie – w duchowym sercu naszej Ojczyzny Polski – od 1382 roku, a więc przez 635 lat, to dla licznych pokoleń Polaków piękna i jakże bogata duchowo historia: historia odzyskanej wiary, umocnionej nadziei, oczyszczonej z egoizmu miłości, pojednanych ze sobą osób i odnalezionej nowej drogi życia i wolności.

Patrzemy na te wydarzenia dalekie i bliskie, własne i naszych bliskich – jak uczył Jan Paweł II – poprzez pryzmat słów wypowiedzianych przez Jezusa z wysokości Krzyża: „Matko, oto Syn twój! Synu, oto Matka twoja!”. Na zawsze czujemy się objęci tymi słowami, a Twoje macierzyństwo rozszerzamy na wszystkie pokolenia, na czasy i dzieje dawne i nowe. Widzimy znaki w rozwoju tych dziejów, które były trudne, a przecież nie przestają być dla nas zawsze pełne nadziei. Pozostają nasze! Pozostają nasze dlatego, że mamy Matkę. Ona pomaga nam żyć nadzieją i stale postępować ku przyszłości, dziękując za to wszystko, co w przeszłości było dobre i twórcze, szlachetne i sprawiedliwe.

2. Trzysta lat temu, 8 września 1717 roku, z woli Ojca Świętego Klemensa XI dłońmi biskupa Krzysztofa Szembeka na skronie Twojego Syna

i Twoje, Maryjo, włożono piękne papieskie korony. Tyle razy w ciągu minionych wieków ozdabiano Ciebie pięknymi sukniami i składano drogocenne wota za otrzymane za Twoim wstawiennictwem łaski i dobrodziejstwa. Ono zawsze jest szczerze, bowiem jesteś pokorną służebnicą Pana. Zawsze jest ewangelicznie owocne, bowiem sama jesteś pełna łaski. W tym wzorze Kościół spotyka się z Tobą, Maryjo, i stara się do Ciebie upodobnić. Naśladuje w Tobie Matkę swego Pana i zachowuje nienaruszoną wiarę, mocną nadzieję i szczerą miłość. W taki sposób jesteś obecna, Maryjo, w tajemnicy pielgrzymującego Kościoła jako wzór do naśladowania. Tajemnicą Kościoła jest bowiem „rodzenie do nowego nieśmiertelnego życia”, czyli macierzyństwo w Duchu Świętym.

Maryjo, jesteś nie tylko wzorem dla Kościoła, ale czymś o wiele wyższym. Swą macierzyńską miłością uczestniczysz w rodzeniu i wychowywaniu synów i córek Kościoła. Dlatego dziękujemy Ci, Maryjo, za świętych i błogosławionych, wyrosłych na szlachetnej duchowej polskiej ziemi: za wyznawców i męczenników, za święte kobiety i świętych mężczyzn, za święte dzieci i świętych młodzieńców, za bohaterów narodowych i za tych, którzy dziś kochają Polskę.

3. Kochamy Cię, Maryjo, za dar twojej wiernej miłości. Ciepłem naszych pielgrzymich serc dziękujemy za Twoje przemożne wstawiennictwa u Boga, który jest miłością.

Dziękujemy Ci, Maryjo, za dodawanie nam odwagi wiary oraz za wytrwały wysiłek tegorocznego pielgrzymowania. Przyjmij nasz pielgrzymkowy trud i pozwól, aby był on najcenniejszą perłą w Twojej jubileuszowej koronie.

Prosimy Cię, Maryjo, wysłuchaj nasze pokorne i pełne nadziei prośby. Wysłuchaj nas, Maryjo, najlepsza z Matek! Maryjo, Jasnogórska Pani, wstawiaj się za nami, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.